

17 marca Święty Patryk, biskup

Patryk urodził się w Brytanii w 385 roku, w rodzinie chrześcijańskiej. Nosił celtyckie imię Sucat. Kiedy miał 16 lat, korsarze porwali go do Irlandii. Przez 6 lat był tam pasterzem owiec. W tym czasie nauczył się języka irlandzkiego. Na przypadkowym statku udało mu się zbiec do północnej Francji. Tam kształcił się w dwóch najgłośniejszych wówczas szkołach misyjnych: w Erinii i w Auxerre. Podjął studium przygotowujące go do pracy na misjach. Był uczniem św. Germana z Auxerre. Przez jakiś czas przebywał w Italii i w koloniach mniszych na wyspach Morza Tyrreńskiego.

W tym czasie zmarł w Irlandii, wysłany tam na misje przez papieża św. Celestyna I, biskup św. Palladiusz. Postanowiono na jego miejsce wysłać Patryka. Na biskupa wyświęcił go papież w roku 432 i wysłał go do Irlandii. Patryk zastał tam małe grupy chrześcijan, ale stanowiły one wyspy w morzu pogaństwa. Krajem rządili naczelnicy szczepów i znakomitych rodzin. Kapłani pogańscy zażywali wielkiej powagi. Patryk swoim umiarem i podarkami zdołał większość z nich pozyskać dla wiary. Obchodził poszczególne rejony Zielonej Wyspy, wstępując najpierw do ich władców i prosząc o zezwolenie na głoszenie Ewangelii. W Armagh założył swoją stolicę, skąd czynił wypady na cały kraj. Nie jeden raz przeszkadzano mu w jego misji; zdarzały się zamachy na jego życie. Na ogół jednak praca jego miała ton spokojny. Spotykał się z życzliwością tak poszczególnych władców, jak i miejscowej ludności. Aby sobie nie zrażać władców niektórych grup etnicznych, dla poszczególnych szczepów ustanawiał biskupów. Kapłanów, których zadaniem było niesienie im pomocy, podobnie jak to uczynił św. Augustyn i św. German, zobowiązał do życia wspólnego na wzór klasztorów. Do liturgii wprowadził obrządek, jaki wówczas był powszechnie przyjęty w Galii (we Francji).

Do nawrócenia całej wyspy św. Patryk potrzebował wielu ludzi. Misjonarze na jego apele zgłaszali się tłumnie. Największą wszakże pomocą byli dla niego mnisi. Z nich to tworzył ośrodki duszpasterskie. Tak więc w Irlandii powstał jedyny w swoim rodzaju zwyczaj, że opaci byli biskupami, a mnisi w klasztorach - ich wikariuszami. W tej pracy okazał się dla Patryka mężem opatrnościowym św. Kieran. Według podania Patryk miał wręczyć Kieranowi dzwon, którym tenże zwoływał mnichów i wiernych na wspólne pacierze liturgiczne. To było także osobliwością Irlandii. Zwyczaj dzwonienia rozpowszechnili mnisi irlandzcy po całej Europie. Patryk upowszechnił także zwyczaj usznej spowiedzi. Ostatnie dni swojego życia spędził Patryk w zaciszu klasztornym, oddany modlitwie i ascezie. Utrudzony pracą apostolską, oddał duszę Panu 17 marca 461 w Armagh (dziś Ulster, Północna Irlandia), które to miasto stało się odtąd stolicą prymasów irlandzkich. Patryk przeżył ok. 76 lat, w tym ok. 40 lat w Irlandii, która czci go jako swojego apostoła, ojca i patrona. Jest on również patronem Nigerii (nawróconej przez irlandzkich misjonarzy) oraz Montserrat, archidiecezji nowojorskiej, bostońskiej, Ottawy, Armagh, Cape Town, Adelajdy i Melbourne, a także inżynierów, fryzjerów, kowali, górników, upadłych na duchu oraz dusz w czyśćcu cierpiących. Czczony także jako opiekun wiosennych siewów i zwierząt domowych. Zwracają się do niego lękający się węży i ukąszeni przez nie.

W ikonografii Święty przedstawiany jest w biskupim stroju. Jego atrybutem jest liść koniczyny - dla podkreślenia, że Patryk rozpoczął ewangelizowanie od wykładania prawdy o Trójcy Przenajświętszej, a także wąż. Inne atrybuty to mitra, pastorał, krzyż, księga, chrzcielnica, węże, harfa.